Head Eesti inimesed.

Teadmiste päev on meie kõigi päev. Me kõik harime end kogu aeg, kasutades koolipõlves saadud õppimise oskust ja harjumust.

Õppimiseks vajaliku hoolsuse, vastutustunde ja sihikindluse saame kaasa kodust. Me saame kaasa teadmise, et õppimine on töö.

Loodan, et Eesti tänased päevakangelased, esimesse klassi läinud ligi 13 000 last, suhtuvadki kooli kui oma esimesse töökohta. Loodetavasti tervitavad neid särasilmsed õpetajad ja lapsesõbralikud koolimajad. Loodan, et kodu ja kooli koostöös saavad meie lapsed ja lapselapsed parima hariduse, mis tagab neile hea käekäigu ja õnneliku elu.

Mõni päev tagasi kuulsime kahjutundega, et ligi 1500 last pole ühegi põhikooli nimekirjas. See on suure koolimaja täis tüdrukuid ja poisse. Meil tuleb nad üles leida. Riigil ja omavalitsustel lasub kohustus teha kõik, et haridusele ja seetõttu paraku ka inimväärsele elule kaduma läinud noorte hulk väheneks.

Mu kallid kaasmaalased.

Tänasest hakkavad vene õppekeelega gümnaasiumide õpilased saama senisest rohkem õpetust riigikeeles. Nende kümnenda klassi õppekavva tuleb eestikeelne eesti kirjanduse tund.

Nii valitsus kui ka koolijuhid on kinnitanud, et vene gümnaasiumid on muutusteks valmis ja õpetajad lootusrikkalt meelestatud. Ka õpilased ise ja lapsevanemad on kaugelt ettenägelikumad kui mõned minevikku takerdunud poliitikud. Ma ei tea reformi vastaste motiive,

kuid igal juhul tegutsevad nad noorte tuleviku vastu.

Kordan eelmisel sügisel Narvas meie noortele kaasmaalastele öeldud sõnumit: iga keele oskus ja iga kultuuri tundmine rikastab. See ei ähmasta karvavõrdki kellegi rahvuslikku identiteeti. See ei võta kelleltki midagi ära. See on võimalus, mida soovitan kõigil täiel määral ära kasutada.

Ja nüüd ma pöördun täiskasvanute poole.

1. septembril on kombeks rõhutada õppimise vajadust. Kahjuks näib mulle, et laste asemel peaksid koolipinki minema paljud täiskasvanud. Sest see, mis toimub meie liikluses, on ületamas taluvuse piiri. Hoolimatus enda ja teiste vastu, kihutamine, purjus peaga ja kinnitamata turvavööga sõitmine külvavad meie teedel üha suurema hooga surma ja kannatusi.

Iseseisvuse taastanud Eestis on 16 aastaga liiklusõnnetustes hukkunud üle 4000 inimese. Seda on pea sama palju, kui Põltsamaa linnas elanikke. Sajad lapsed on kaotanud ühe või mõlemad vanemad. Talumatult suur hulk lapsi ravib liiklusõnnetuses saadud vigastusi, selmet minna kooli uute teadmiste järele.

Head kaaskodanikud, nüüd aitab! Võtame tempot maha. Mõtleme oma tegudele roolis ja kaasteelistena. Koos sellega teeme oma laste koolitee ohutumaks. Kutsun kõiki käituma vastutustundlike kodanikena ning võitlema liiklushuligaanide ja potentsiaalsete mõrtsukatega. Saagu sellest sügisest eeskuju, mil iga laps jõuab turvaliselt kooli ja koolist koju.

Teadmiste täiendamine kestab katkematult kogu elu. Keegi pole õppimiseks liiga vana. Keegi pole õppimiseks liiga tark või uuesti alustamiseks liiga rumal.

Soovin kõigile õppimist ja targemaks saamist.